

делени периоди в Съединените щати идват твърде малко имигранти от онези европейски страни, където условията са обективно най-лоши, като подчертава, че лошите условия сами по себе си са недостатъчни, за да задействат миграция. Необходимо е и някакво подобрене на условията в изходната страна, за да се събуди надежда у бъдещия емигрант за нещо по-добро.³⁸

Беше посочено, че историята на ромите в Словакия ги представя не толкова като номадски племена, яростно защитаващи своята независимост и "традиция", колкото като уседнали имигранти, търсещи по-сигурно място в обществото. Тогава какво се случило в Чехословакия, което да промени обективните условия и да засили надеждите на ромите?

Простият отговор е следвоенното господство на Комунистическата партия. Това не е теоретическа спекулация, а твърдение, което много роми са изказвали - и то е доста смислено. През 1927 г. партията се противопоставя на закона срещу номадството и още по времето на Първата република включва ромски членове в своите редици. По-късно ромите се бият заедно с комунистите партизани, а пристигането на Червената армия все още се помни с любов - откритото дружелюбие на войниците по отношение на тях и най-вече по отношение на децата им. Тези неща са важни - Словашките гвардейци Хлинка ги пребивали. Една ромска жена очарователно изразява това: "В близкия замък живееше свидлив господар, който се отнасяше зле към ромите. Затуй Бог прати руската армия, за да го накаже и да го изгони. Мисля, че сега живее във Виена с богатите си роднини."

Правителствената програма от Кошице от 1944 г. прокламираше, че вече няма да има дискриминация и въпреки че ромите продължават да хранят дълбоки съмнения, те чувстват, че си заслужава да поемат риска. Когато Готвалд (първият комунистически президент) взема властта през 1948 г., разгледаните основни ромски селища в Словакия почти се изпразват, тъй като мигриращите семейства потеглят към чешките земи и един нов живот.